Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26317
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cū velut cū nolit. q̄ cū difficilimor ē accipere fidē de
aīa ī possibilū q̄dā ē accipere aliq̄ ēgēor p rōnē
liue p ſpēz de ipa. ¶ Ro. hī ēnē pz q̄ dicūt phi
ij. ethicōr q̄ difficilimo ppe ē id q̄ ē in potē. q̄ cū
difficilimor ē ad de aīa cōdē p ēns ī possibile est
ad de aīa scē ul' intelligē. ita vi q̄ aīa ī hac vi
ta neq̄q̄ possit ēgēē cū intelligē sepāz. ¶ Eo
dē mo vi q̄ nec angēos ī hac vita possit uidē cū
intelligē q̄ sit angēs. Dic n phi ij de aīa q̄nē
ēnēgit aīaz intelligē cū fantasmate. sēē uo sepate
ī sēē ī sensibēes ī cōēes q̄les s angēi no hnt facē
fantasmata ī ymaginacōe ul' fantasia cū no sint
sēē materiales. q̄ no ēnēgit eos apphndi l' intelli
gi ab aīa. ¶ Cūr vi q̄ ī possibile sit aīaz uidē cū
ēgēē dm ī hac vita p cēnciā. q̄ si aīa hūana defi
cit ī hac vita cōa apphnsione. ēgēor finitor q̄.
multo forcēr cōa apphnsione ī finitor ul' ī finiti sēē
uo intellectuales ut angēi. ita aīa sit de nūo finitor
q̄ ut dicit Ambr. ij. li. de spiritū. Oīs sbā cōta sū
cēnciae. ī virtutis cōis finis. ī finitz ēnēnet. q̄ si aī
ma hūana deficit ī hac vita cōa apphnsione qm cū
et angēor q̄ sit cēnciae. ī virtutis finite multo forcēr
deficit cōa apphnsior ipius dei. cui cēnciae. ī virtus
ī finita. q̄ ī mēs pr ī melius filius ī mēs his sōt
Job xj. Excēsior cēlo ē. ī q̄ profūdior ī ino. ī vn ēgēes eū

q̄pam